

Nagy sikert aratott az operafelújítás

Nabucco – tücsökzenekarral

A Dóm téri tücsökzenekar is besegített pénteken este a szegedi szimfonikusoknak a Nabucco felújításán. Verdi népszerű operája Kesselyák Gergely vezényletével, új főszereplőkkel nagy sikert aratott.

Erre a színpadra csak first class énekeseket szabad hívni – fogalmazta meg a tanulságot Marton Éva a Nabucco pénteki előadása végén. A véletlen úgy hozta, hogy világhírű szopránunk mellé szolt a jegyem, így tanúja lehettem, hogyan szurkolt, tapsolt, bravózott kollégáinak. Marton Éva hálás közönség. Amikor úgy érezte, méltatlanul hívős a publikum, férjével együtt indították el a tapsot. – Segítenünk kell egy kicsit nekik, mert úgy látszik, a premierközönség nehezen forrósodik fel – mondta Marton Éva, aki nagy élvezettel nézte az előadást. Biztosan jólesett énekes kollégáinak, amikor a szünetben bekopogtatott az öltözőjükbe gratulálni.

Volt mihez. A címszerepben bemutatkozó Paolo Gavanelli nem hiába mondja magát Verdi földijének: a legnemesebb olasz énekművészet, az igazi Verdi-stílus folytatója. Hangja inkább tenorális színezetű bariton, így nem a vad, sötét, magvas mélységei a legszebbek, hanem a könnyedén kiénekelte magasságok. Tudatosan építette fel a szerepet, árnyaltan, sokszínűen jelenítette meg Nabucco figuráját. És ami persze ennél is fontosabb: hihetetlen muzikalitással, finoman és érzékenyen, érzelemmel átfűtötten énekelte a szólamot. Gavanellit jó lenne még itt más szerepekben is hallani.

Óriási előrelépés, hogy idén először a színpad két oldalán feliratozták az operát, így a darabot kevésbé ismerő és olaszul sem tudó nézők is pontosan követni tudták a cselekményt. Az Abigélt alakító Rálik Szilvia pazarul énekelte a hanggyilkos szólamot. A lelki mozgatórugókat is megmutatva értelmet adott a fúriaszerű figurának, ami tavaly, Marina Fratarcangelinek kevésbé sikerült. Biztosan sokan akadnak még Szegeden, akik emlékeznek Misura Zsuzsa remek Abigélijére; miközben Rálik Szilvia saját személyiségén átszűrve újratemtette a különös, rokonszenvesnek nem mondható nőalakot, egy-egy karakteres gesztusával és szép frázisformálásával mestere régi alakítását is felidézte. Ennek a generációkon átívelő letisztult tapasztalatnak is köszönhető, hogy hangban és játékban is érett produkciót kaptunk. Rálik Szilvia az abszolút primadonna. Nagy nyereség, hogy a szabadtérin idén két darabban is hallhatjuk.

A további szerepekben a tavalyi sikeres szegedi gárdát – Gábor Géza (Zakariás), Szonda Éva (Fenena), Altorjay Tamás (Baál főpapja), Vajda Júlia (Anna) – hallhattuk ismét. Az előadást rendezőként jegyző Kesselyák Gergely idén már a karmesteri pálcát is átvette. A Szegedi Szimfonikus Zenekart dirigálva a zene sokszor végtetekig fokozott drámaiságát éppúgy sikerült megszólaltatnia, mint ahogyan az áradó dallamok is muzikálisan és stílusosan csendültek fel, talán csak a tempó lehetett volna néhol kicsit viharosabb.

HOLLÓSI ZSOLT

Elöl Paolo Gavanelli (Nabucco), a háttérben Szonda Éva (Fenena) és Gábor Géza (Zakariás)

Fotó: Karnok Csaba

Ma indul a SZASZSZ és a Thealter

A MASZK Egyesület rendezésében ma kezdődik Szegeden a Szabad Színházak Nemzetközi Találkozója, az 1991-ben alapított Theater International és a Szegedi Alternatív Színházi Szemle (SZASZSZ). Azok a független, a színházi munkát életformaként választó hazai és külföldi alkotóközösségek mutatkoznak be a fesztiválon, amelyek kívül állnak az államilag finanszírozott, hivatasos színházi struktúrán. A szervezők a hét során a Déli Vonal-konceptió jegyében elsősorban Dél- és Kelet-Európa színházi kínálatát szeretnék bemutatni. Ma 15 órakor a Kársz utcai Átrium Music Caféban fotókiállításra várják az érdeklődőket, a fesztivált pedig 17 órakor nyitják meg a régi zsinagógában, ahol 18 órától a Kosztolányi Dezső Színház (Szerbia-Montenegró) Beckett Godot-ra várva című darabját mutatja be. 21 órától a Régi Hungáriában látható a BK Cie (Németország/Franciaország) In Errance című produkciója, amely a MASZK Egyesület támogatásával jött létre.

A Nyári Tárlat szeptember közepéig látogatható az Olasz Kulturális Központban

In memoriam József Attila

A József Attila-centenárium jegyében rendezték meg a 33. Nyári Tárlatot, amit szombaton délután Bereczky Loránd művészettörténész nyitott meg a Dugonics téri Olasz Kulturális Központban. A Magyar Nemzeti Galéria főigazgatója hangsúlyozta: fontos, hogy legyenek ilyen örömmünnepek, amikor a képzőművészszakma találkozhat egymással és a közönséggel is. A zsűri 131 alkotó 174 munkáját választotta ki bemutatásra, a tárlatot Tóth Attila művészeti író rendezte. A kiállítás szeptember 16-áig, hétfő kivételével naponta 10–18 óráig ingyenesen látogatható

Fotó: Karnok Csaba

Telt házat vonzott a lapunk támogatásával rendezett ajándékkoncert

Nyáresti örömmuzsika

Kilenc órára megtelt a Dóm tér, akadémiusokat, oktatókat, közéleti szereplőket is lehetett látni a nézők között

Fotó: Frank Yvette

A szegedi zeneművészeti kar nyári akadémiaján részt vevő tanárok és növendékek közreműködésével nagy sikert aratott szombaton este a szimfonikusok ajándékkoncertje, amit ingyenjeggyel hallgathatott meg a közönség a szabadtérin.

A Dóm téri jegyárúrsító pavilonnál szombaton délután folyamatosan érdeklődtek az emberek, hogyan juthatnak ingyenes belépőkhöz az esti ajándékkoncertre. Este héttől a nézőtéri felügyelők osztották a főbejáratnál. Háromnegyed hétkor már több százan várakoztak türelmesen. – Mi csak a pénteki Nabucco-előadásra jöttünk, de olyan jól érezzük magunkat Szegeden, hogy szállásadó barátaink rábeszélésére maradtunk még egy napot, hogy az ajándékkoncertet is meghallgassuk – mondta a sorban Fazekas Tamás, aki feleségével Budapestről érkezett. Mária huszonegy évvel ezelőtt itt végzett a szegedi tanárképzőn, és már régóta tervezte, hogy eljön a férjével újra megnézni egy szabadtéri előadást. Főiskolás korában az István, a királyt látta a Dóm téren, ami életre szóló élményt jelentett számára. – A Nabuccóban sem csalódtunk, gyönyörű volt. Úgy gondoltuk, megéri maradni, hiszen a barátaink, akik augusztus 20-án Budapesten vizsgonozzák majd a látogatásunkat, vendégül látnak, és a ma esti jegy is ingyen van.

Miután a dóm harangja elütötte a hetet, a jegyszedő nénik vaskos tömbökből osztani kezdték a belépőket. A tömeg hamar megnyugodott, mert kiderült: van belőlük bőségesen, és a legjobb helyek közül lehet még válogatni. Kilenc órára nagyjából megtelt a né-

zőtér, sok ismert arcot – neves akadémiusokat, egyetemi oktatókat, közéleti szereplőket – lehetett felfedezni a nézők között. Akadt volna még néhány hely, de többen inkább oldalt megálltak, és kívülről hallgatták a koncertet.

– Székhelyi József színdirektor kezdeményezésére immár harmadik alkalommal ajándékozza meg a Szegedi Szabadtéri Játékok a szegedieket és a vendégeket a muzsika élményével. A művészet nem önmagáért van, a kulturáltság a város fejlődését is szolgálja. Szeged milliárdokat áldoz kultúrára, jól látható szellemi és anyagi építkezés zajlik a városban – hangsúlyozta köszöntőjében Kozma József alpolgármester, aki a mesterkurzusok vezetőinek, a fellépő muzsikuskoknak, valamint a koncert létrejöttét támogató Dél-magyarországnak is köszönetet mondott. Értékelése szerint lapunk hitelesen és bőségesen számol be a fesztivál programjairól.

Gyüdi Sándor, a Szegedi Szimfonikus Zenekar igazgató-karnagya nemcsak karmesterként, hanem könnyed műsorvezető showmanként is bedobta magát. Cser Krisztián Sarastro áriáját énekelte A varázsfuvolából – a fiatal szegedi basszista tavaly a Simándy-énektárgy egyik díjazottja volt, most pedig Marton Éva mesterkurzusának résztvevőjeként lépett színpadra. Ugyanezt lehet elmondani Cseh Antalról is, aki Attila áriáját adta elő nagy tapsot aratva. A harmadik Marton-növendék, Szappanos Tibor Nemorino románcával hódította meg a hallgatóságot. Persze nemcsak növendékek, hanem mesterek is felléptek, Temesi Mária az Ama-

rillit és a Caro mio ben-t énekelte tanártársa, Boros József trombitaművész és a Tisza Rézfúvós Kvintett kíséretével. Mesterkurzust vezető professzor volt Szecsődi Ferenc hegedűművész is, aki egy Beethoven-szonátával hozta lázba a publikumot. Jól illett a nyári éjszakához a két Gounod-szerzemény is: Bende Zsuzsa előadásában Júlia keringője, valamint a Walpurgis-éj a Faustból. Az ifjú szegedi zongorista, Klebniczki György Liszt Rigoletto-parafázisával mutatta meg virtuozitását.

Gyüdi Sándor köszöntötte a mesterkurzusok VIP-pályolyokban ülő vezetőit, köztük Marton Évát, aki már másodszor tanított Szegeden. A koncert második felében Mendelssohn Szentivánéji álom kísérező csendült fel, amit bravózással, vastapssal és dübörgéssel köszönt meg a nézőtér. Ráadás-ként Brahmstól az elmaradhatatlan Magyar táncok legnépszerűbb tételét játszották a szimfonikusok.

– Hálásan köszönjük ezt a szép estét, én a korábbi ajándékkoncerteket is meghallgattam. Nagyon tetszett a tegnap esti Nabucco is – árulta el a szegedi Lovászi Sándorné.

– Jó ötletnek tartom a helyre szóló ingyenjegyek bevezetését, és örülök, hogy az idejű műsorban operaslágerek is helyet kaptak – értékelte az éjféli körül véget ért ajándékkoncertet Sinkóné Rónyai Ágnes, a foglínika adminisztrátora. Elégedetten helyeselt nyugdíjas kollégája, Rózsa Lajosné is, aki hozzátette: fontosnak tartja, hogy a fiatal tehetségek is bemutatkozási lehetőséghez jutottak.

H. ZS.

Komámasszony, hol a stukker?

Görgy Gábor egyik legtöbbet játszott színpadi műve, a Komámasszony, hol a stukker? technikai okok miatt nem a tervezett időpontban, hanem ma és holnap este 9 órától látható az előzetesen meghirdetett helytől eltérően a Ságvári gimnázium udvarán.

MUNKATÁRSUNKTÓL

„A Komámasszony, hol a stukker? című darabomat dühömben írtam. Úgyis mondhatnám: egyfajta történelmi dühből. Nekem gyerekkoromból még vannak emlékeim a harmincas évek Magyarorszájáról, a világháborúról, 1944 szörnyűségeiről. Utána? 1945-ben egy kis verszegény demokrácia-próbálkozás, majd a terror, az elnyomás kora, az enyhülések és szigorítások különböző változatai. Hol meggyötörtek, hol megaláztak bennünket, játékszernek tekintettek. Egyre inkább elegendő lett a mi kis történelmünköl!” – írta a két évtizede Szegeden is játszott darabról a szerző, Görgy Gábor.

Öt ember – társadalmunk (és történelmünk) öt prototípusa – fogoly egy zárt helyiségben. Mindenkiné az a célja, hogy kijusson innét, kivéve azt, aki éppen a hatalmat (a stukkert) birtokolja és használja. Van kulcs a kivezető kapuhoz, fel van akasztva, de akinél a revolver, az mindig megakadályozza, hogy a többiek leakasszák. A stukker körbejár, mindenki másképp gazember és másképp kiszolgáltatott a hatalombitorlás komédiájában.

Az 1966-ban keletkezett darab mondanivalója semmit nem veszített aktualitásából a rendszerváltással, a szovjet birodalom széthullása után sem. Nyilván nem véletlen, hogy 1990-től nemhogy elapadtak volna, hanem sűrűsödtek a bemutatói nemcsak itthon és az egykori keleti blokk országában, hanem a nagyvilágban is – Londontól Amerikáig. A szerző azért röghögtet, nehogy a világ folyása láttán sírva fakadjunk. A produkció szereplői: Borbiczki Ferenc, Lóte Attila, Kálnóly Molnár Péter, Schlanger András és Harna Péter.